





oms" skelbim... r klerikalų laik... po porą šim... bisi, kodėl dak... celbimus "Nau... iems. O tai to... "Naujienos" tu... ytojų, negu jie...

Nieks to neparodė, nesutaikė su mūsų skanskoniais, tada, kada... Niekis to nepadarė, nes dabar, nors jau trečias mėnėsis eina, kaip esam susivieniję. Jau už tris mėnėsius užsimokėjome už keščius į Soc. Partiją, bet nieko, o nieko apie jos gyvenimą, kuris yra mūsų gyvenimu, nežinome, negauname žinot.

Idant diktuoti, reikia žinoti.

Pas mus yra tula rūšis socialistų, vadinančiųjų save kraštutiniais "kairiaisais", kai-kada net "esdekais", kurie ant kiekvieno žingsnio stengiasi pasirodyti esą tikriausiais marksistais, kitaip pasakius pasekėjais mokslinio socializmo teorijos. Tikrenybėje gi atydziau pasivėlę jų marksizumą, rasime jį labai tolimu nuo marksizmo. Ties musų socialistai savo politiskomis pažiuromis staciai profanuoją tai, ką Marksas visu savo gyvenimu skelbė ir aiškino.

pas save. Negalim delto, kad dauguma mus dar to nežino. Daugelis, pavydzdžiui, dar vis sarmatinasi pagirt ir pasiulyt žmogui kokią knygutę ar laikraštį per mitingą. O amerikiečiai tą tobulai moka atlikti ir vienu šuviu nušauņa du zuikiu: savo idėją ir apskritai apšvietą parplatina ir savo organizacijai gerą pelną atneša.

norams pritaras pasaulio tautų didžiūmos, ir tuomi karę sustabdys. Jeigu gi nesitikima, kad visose kariaujančiose tautosose Liebknechto nuomonė patrauks savępsi liaudies didžiumą, tai kokia iš to būtų nauda, jeigu vokiečių liaudies didžiūma Liebknechto nuomonę pasekiant sudardyti savo tautos spēką?

Kom. konvencija priėmė sekan-tį nutarimą: "Kiekvienas partijos narys, kuris laike rinkimų šalies valdiniukų atiduotų savo balsą už priešingos partijos kandidatą, turi but prašalintas iš socialistų partijos". (Ziurėk "Kovos" N 25, 1915).

maža rasimė pas musų "kairiuosius", kurie nori mums diktuoti. Bet kad diktuoti, reikia daug žinoti. Patarimus duoti yra lengviausias dalykas. Rimtas patarėjas taciaus privalo visuomet atsilzelgti į sąlygas, aplinkybes ir apystovas ar tas patarimas gali but lengvai vykdomas, ar ne. Patariama "Kovai" likti teoretisku žurnalu, o nebuti savait-raščiu, bet vargu patįs patarėjai norės savo sunkaus darbo vaisių dėti.

kredito draugijų padarysime jas savo bankais ir išmoksime tikusiai jas vesti. Todėl Draugija, kviesdama, kur tik galima kurties tokias bendroves, iš savo pusės žada parupinti joms įstatymus ir jų patvirtinimą, gauti pradžia valdzios pašalpos ar paskolos ir statyti instruktoriu — zinovų visai tvarkai užvesti ir užlaikyti. Jeigu ukininkas ar miestelėnas, prarasdamas karės ugunyje savo turtą, išsineša betgi iš jos paprastai bent kelius rublius pirmam vargūi atstumti, tai Lietuvos darbininkai dažniausiai iškart yra netekę duonos kąsnių, nes stinga darbo. Jiems nuo bado apsaugoti Draugija, be greitios maisto pašalpos, pasi-stengs įkurti darbo biurą, su kurio pagelba rupinsis surasti bedarbiams darbą, o darbininko reikalautojams darbo žmogų.

Lietuvos visuomenei.

Dar nematyti karės galo, o jos skaudu letena jau užglėdė beveik visą mūsų kraštą, neaplenkdama nei varguolio grėcos, nei lobininko rumų. Jau pusė Lietuvos guli išgriauta, kita gi — bailiai dairosi ir kasdien laukia nelaimės užgriuvant.

Į šią valdžią žiūrimė dar mažiau, nes jo pradėti, jei nebutų tikra, rasianti Lietuvos visuomenėje savo uždaviniam pritarimą ir darbams užuojautą. Budami šalinininkai ne tiek pašalpos, kiek šelpimosi, pirmieji keliam tik mintį apie šelpimosi svarbumą mums, prie paties gi darbo lygiai kviečiame visus, kam tik rupi musų krašto gerovė, vis tiek kas jie būtų, lenkai, žydai, gudai, katalikai ar stačiatikiai.









